Quan acabarà la tragèdia de la N-II?

Opinió | 06-04-2013 | 13:15

El tram de la N-ll al seu pas per les comarques gironines és la carretera d'Espanya amb un major índex de sinistralitat mortal. Aquest fet tant greu no sembla afectar gaire als responsables de la carretera. Fa molts anys, molts, que l'única via que permet travessar gratuïtament de nord a sud la demarcació està en un estat deplorable mentre és testimoni, mes rere mes, de com es dilueix sobre l'asfalt la vida de moltes persones. Aquesta deixadesa per part dels governants espanyols, siguin socialistes o del PP, fan que avui Girona, sigui la demarcació de l'estat amb més accidents de trànsit, segons dades de la Dirección General de Tráfico.

Diuen els experts que, la sinistralitat vial, depén de tres factors: el cotxe, el conductor i la carretera. A Girona, on no crec que els conductors siguin més maldestres o els cotxes estiguin en pitjors condicions, aquest darrer factor és el causant de molts dels sinistres.

Fins l'any passat, una gran majoria d'accidents registrats a les comarques gironines, succeïen o a la N-ll o a la C25, l'Eix Transversal. Aquesta darrera via, sota responsabilitat de la Generalitat, ha estat desdoblada en la seva totalitat. Casualitat o no, des de l'entrada en servei l'actució, a aquesta via no s'hi ha registrat cap més sinistre de gravetat. Sembla clar quina hauria de ser la solució a la N-ll, tant als efectes de la capacitat com, sobretot, de la seguretat.

Els veïns de Bàscara o Pont de Molins, no s'haurien de jugar la vida cada dia per anar d'un a altra costat del poble. Com tampoc els milers d'usuaris diàris de la via, sotmesos a un molt elevat risc de sinistralitat.

La història ens ha demostrat que, a Espanya, les infraestructures es projecten en funció de que anomenen "cohesión territorial", que consisteix en invertir no pas per solucionar els problemes viàris sinó per a repartir la riquesa. El resultat és una evident discriminació envers els catalans. Com que consideren que som "rics" no ens calen infraestructures. I la conseqüència d'aquesta perversa política és el degoteig de vides humanes que no para.

Per sort, en absència d'implicació dels titulars de la carretera, ha hagut d'estar la conjunció entre la pressió popular i l'acció del govern català qui ha desancallat la situació, almenys desviant part del trànsit pesat cap a l'autopista i presionant per a recuperar el desdoblament de Tordera fins a la Jonquera. La pregunta és: quan tindrem tot el desdoblament?

Fuente: GN
Autor: Pere Macias i Arau